

КОГА БАРВИШЬ ВЪ ПЪТЪТЪ, АКО РЕЧЕШЬ
 ДА ПРИКАЖЕШЬ НѢЩО, НЕДѢЙ ЗАПОЧИНВА
 ПЕРВО ДА РАСПРАВЯШЬ НА ДЖАГО КАКВО
 Е И ЩО Е ОНОВА, КОЕТО ЩЕ КАЗВАШЬ,
 КАКВОТО ИМА НѢКОИИ, КОИТО ПРАВАТЪ
 ТОВА ЗА ДА СЯ ПОКАЖАТЪ ЧИ СЯ НѢЩО,
 И ПЕРВО ИСКАТЪ ПРОЩЕНІЕ, И СЯ СМИРА-
 ВАТЪ, И ДУМАТЪ: ЧИ НЕ СЯ ДОСТОЙНЫ
 ДА РАСПРАВЯТЪ ДОВРѢ И КАКВОТО ТРЕ-
 ВА КОЕТО ЩЕ КАЗВАТЪ, АМИ СЯ СЯ ПРИ-
 НУДНИИ ОТЪ ПРІАТЕЛАТЪ СИ ДА ПРИКА-
 ЖАТЪ КОЕТО Е И ПОВЕЧЕ ОТЪ СИЛАТА
 ИМЪ. ЛТИ БЕЗЪ ДА РАСПРАВЯШЬ НА ДЖА-
 ГО ДУЛОВИ ОНОВА, КОЕТО ЩЕ КАЗВАШЬ
 КОЛКО МОЖЕШЬ СОСЪ СЛАДКОРѢЧІЕ, И СИ
 КАРАИ НА РѢДЪ ДОРЪ ДО КРААТЪ: И НЕ-
 ТО ДА ГО ПРОСТИРАШЬ ТѢЖРДѢ МНОГО,
 И ДА СЯ ОТДѢЛАШЬ НА ДАЛЕЧЬ ОТЪ РѢ-